

principielle Frihandelsstandpunkt, belært af hele den fortvivlede økonomiske Situation, man befinder sig i, saaledes som saa mange andre Statsmænd i Europa er det. Vanskelighederne for Statsministeren ligger formodentlig deri, at han har en meget besværlig Landbrugsminister, og det er kedeligt. Men, som sagt, det nævnte Hensyn gør, at jeg alligevel maa antage og haabe, at Gesimsen er bredere, end det ærede Medlem Hr. Holstein tror. Er den det, bliver vi paa den, hvis ikke, springer vi altsaa fra, hvilken af Delene der vil ske, er noget, som Ministeriets fremtidige Handlinger vil bestemme.

Holstein: Det har paa ingen Maade været min Hensigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Fraenkel og ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode tror, at tage det handelspolitiske Spørgsmaal ud til akademisk, videnskabelig Drøftelse, saglig Drøftelse, som det hedder; den Drøftelse kan man selvfølgelig lige saa godt foretage under Finanslovbehandlingen. Nej, det, jeg har villet drage frem, er, hvorvidt Samarbejdet mellem de Konservative og Venstre fremdeles har det Grundlag, som de Konservative, da de stillede deres Dagsorden, som Venstre accepterede, gik ud fra, om dette Grundlag vedblivende er til Stede, eller det ikke er til Stede. Efter min Formening kan der ikke være Tvivl om, at Landbrugsministerens Udtalelser og Forsvarsministerens sidste Tilslutning til Landbrugsministeren har kuldkastet de Forudsætninger, hvorpaa de Konservative byggede den Gang, altsaa det, som betød den konservative Sejrvinding, er annulleret nu; jeg mener, at Statsministerens Udtalelser maa forstaas saaledes, at man accepterer Landbrugsministerens Annullering af dette Grundlag. Det er aldeles ikke Hensigten at stikke en Kæp i Hjulet for det konservative Folkeparti eller at gøre konservative Interesser Fortrød (**Fraenkel:** Det er godt, De siger det). Ja, mine Hensigter bliver altid forklaret paa den personlig ufordelagtigste Maade fra mine tidligere Partifællers Side. Det maa blive deres Sag, jeg benytter mig ikke af den personlige Aktion, de nu i to, tre Maaneder har excelleret i overfor mig, udfoldende en Aktivitet, som de aldrig nogen Sinde i de forløbne to Aar har opvist Sidestykke til. Jeg er her udelukkende for at varetage konservative Folkeinteresser; og det er af Hensyn til konservative Byerhvervs Interesser, som

jeg og som mange af mine Kolleger repræsenterer, jeg har stillet denne Dagsorden. Jeg har stillet den for at faa Klarhed, og jeg har efter min Formening faaet al fornøden Klarhed. Ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti foretrækker Uklarhed, de er glade ved, at Statsministerens Udtalelser levner en lille Knage for Uklarhed, hvorved de kan hæfte sig, og haaber, at den betyder, at der vil blive ført den Politik, de ønsker. Jeg er sikker paa, at det ikke vil ske. Derfor fastholder jeg og stemmer, om det skal være, solo for min Dagsorden.

Stæning: I den Tale, det ærede Medlem Hr. Rode nylig holdt, var der en Bemærkning, der lød omtrent saaledes, at han beklagede, at Socialdemokratiet havde ladet sig bevæge ud af Ligevægt i den foreliggende Situation. Jeg ønsker at gøre Indsigelse mod den Opfattelse, at det socialdemokratiske Parti skulde være ude af Ligevægt; vi befinder os i fuldkommen Ligevægt i Dag i denne Sag, som naar den i øvrigt har foreligget til Behandling. Vi ønsker ikke at lade nogen Lejlighed gaa ubenyttet hen, hvor der er Mulighed for at kaste Lys over Regeringens eller dens Partiers Handlemaade. Det er det, vi har gjort ved vor Dagsorden i Dag; og hvad enten der er faa eller mange, der stemmer for den, har vi opnaaet, hvad der var Formaalet, at kaste Lys over Situationen. Vi kan muligvis ikke ved denne Fremgangsmaade naa at styrte denne evneløse Regering, om hvilken ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode siger, at alle er enige om, at den ikke kan regere. Vi kan muligvis ikke her i Salen tilvejebringe det Flertal, der bekræfter vor Opfattelse, men vi ved, at for hver Gang, vi har kastet Lys over dette Spørgsmaal ved offentlige Debatter herinde, vokser den Folkestemning, der før eller senere rydder dette Ministerium af Vejen.

Borghjerg: Det ærede Medlem Hr. Drachmann brugte en efter min Mening mindre parlamentarisk Ytring om de stillede Dagsordener. Jeg skal sige til ham, at da han beklager sig over, at han gaar og brænder inde med en Tale, gaar frugtommeligt med den og ikke kan faa den afleveret, fordi Tiden spildes for ham ved denne Debat, er der jo det gode Raad, at han, da, saa vidt jeg ved, Talen er færdig... (**Drachmann:** Nej!)... Det er mig sagt, at